

Ingers tankar

Plus och minus i tv-utbudet

Tillvaron just nu är synnerligen deprimerande med alla krig, osäkra tider och ekonomiska larmrapporter. Ändå får man vara glad att man har tillgång till information om allt som händer. Det är inte givet i alla länder.

Med tanke på hur läget är i det stora landet i väst känns det tveksamt om dess stora befolkning har samma oberoende **input** om det som sker världen runt om som vi i vårt pytteländ, som får info/nyheter genom svt och tv4?

Nyheter på tv är viktiga för alla, men det är nog mest de äldre som prioriterar dessa. Tv:s övriga utbud lämnar mycket att önska. Senaste trenden att låta olika personer med egna konton på webben bre ut sig i **public service** är ett exempel på något som kan undvaras.

Är man intresserad av dessa personers liv så kan man kolla där de redan finns, det vill säga på nätet. Som underhållning på allmänna tv-kanaler är de av noll och intet värde.

Ta till exempel Dolph & Lundgrens, om en äldre filmskådespelare som hela livet ägnat sig mer åt karriären än sin egen familj. Varför ska svt vara hans terapi-soffa där han får betalt för att lösa sina familjeproblem?

Familjen Wahlgren är ett program i tv5 som för mig är totalt ointressant. Det faller in under klassen **voyeur-program**, det vill säga det vänder sig till dem som vill smygtitta på kändisar.

Men Wahlgrens är att gratulera till en jämn extrainkomst åt alla inom klanen.

Visst förstår jag att svt och tv4 försöker rätta sig efter det allt mer utbredda behovet av förenklad underhållning som råder.

Sämre läskunnighet,

mindre intresse för viktiga saker i samhället, mainstream-tyckande om musik och andra kulturyrtingar har lett till att det blivit sövande trist att kolla på TV.

Men ibland kan det plötsligt sändas något som får igång tankeverksamheten. Samma lördagkväll som finalen av Mello sändes i svt1 fanns det alternativ att titta på.

Ett repriserat konsertprogram inspelat i Waldbühne, **skogsscenen** i skogen utanför Berlin. Från början byggdes den av nazisterna inför sommarolympiaden i Berlin 1936. Det är glömt av de flesta.

Såret har läkt, naturen finns kvar i form av en grön oas där människor nu i många decennier kunnat njuta av vacker musik och sång av högsta klass vare sig den framförs av vår tids största stjärnor som Bruce Springsteen, Rolling Stones, Luciano Pavarotti, Metallica och Iron Maiden eller Berliner Philharmoniker.

Nu var det just Berliner Philharmoniker som spelade under Kirill Petrenko. En repris av fjolårets firande av 150-årsminnet av Maurice Ravel.

Avslutningsvis blev det allsång i ett stycke komponerat i slutet av 1800-talet, Berlinerluft av Paul Lincke. Ett stycke som bubblar av mänsklig livsglädje.

Som av en tanke sändes också två sevärd filmerna samma kväll. På **ettan** Hämnden i regi av Susanne Bier och på **tvåan** Sophie Scholl – den sanna historien.

Båda filmerna handlar om hur det är att vara människa. Hur olika vi kan vara. Om ondska och mänsklig resning. Fasansfulla men ändå hoppfulla.

Tack för att även en halvblind höna då och då kan hitta något korn i det magra tv-utbudet.

Waldbühne, skogsscenen, en grön oas i skogen utanför Berlin.

